

Právna analýza vo veci poskytovania osobných údajov dotknutých osôb-nepĺnoletých fyzických osôb, ich zákonných zástupcov a pĺnoletých osôb, ktoré sa nepodrobili očkovaníu vyplývajúcemu z príslušných právnych predpisov, alebo nariadenému očkovaníu – Úradu verejného zdravotníctva SR, regionálnym úradom verejného zdravotníctva a orgánom verejného zdravotníctva uvedeným v §3 ods. 1 písm. d) až g) zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane verejného zdravia“) poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti

A. Právna otázka

1. Právna situácia

Poskytovatelia zdravotnej starostlivosti podľa § 4 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o poskytovateľoch") sú, v nadväznosti na §13 ods.5 vyhlášky č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), povinní oznamovať Úradu verejného zdravotníctva SR, regionálnym úradom verejného zdravotníctva a orgánom verejného zdravotníctva uvedeným v § 3 ods. 1 písm. d) až g) zákona č. 355/2007 Z.z osobné údaje dotknutých osôb, ktorých konkrétny výpočet ustanovuje Záväzné stanovisko Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky 1/2012 z 24.apríla 2012 (ďalej len „Záväzné stanovisko ÚOOÚ“), a to na účel prejednávania priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“).

2. Právna otázka

Je poskytovanie osobných údajov opísané v právnej situácii v bode 1 v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane osobných údajov“)?

B. Právna analýza

1. Znenie § 7 Zákona o ochrane osobných údajov

§7 Súhlas dotknutej osoby

(1) Osobné údaje možno spracúvať len so súhlasom dotknutej osoby, ak tento zákon neustanovuje inak. Týmto nie sú dotknuté ustanovenia odseku 5 prvej vety, § 8 ods. 4 písm. b), § 9 ods. 1, § 9 ods. 1 písm. b) a c), § 10 ods. 6, § 23 ods. 4 písm. a) a § 23 ods. 5.

(3) Súhlas podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak sa osobné údaje spracúvajú na základe osobitného zákona, 4) ktorý ustanovuje zoznam osobných údajov, účel ich

spracúvania a okruh dotknutých osôb. Spracúvané osobné údaje o dotknutej osobe možno z informačného systému poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť len vtedy, ak osobitný zákon ustanovuje účel poskytovania, sprístupňovania alebo zverejňovania, zoznam osobných údajov, ktoré možno poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť, ako aj tretie strany, ktorým sa osobné údaje poskytujú, prípadne okruh príjemcov, ktorým sa osobné údaje sprístupňujú, ak tento zákon neustanovuje inak. Týmto nie je dotknuté ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a).

2. Súvisiace ustanovenia

§ 7 Zákona o ochrane osobných údajov stanovuje 2 podmienky, za ktorých možno spracúvať osobné údaje:

- i) súhlas dotknutej osoby,
- ii) ak to ustanoví tento zákon

V nadväznosti na podmienku opísanú v písmene ii) Zákon o ochrane osobných údajov ustanovuje, že súhlas sa nevyžaduje, ak sa osobné údaje spracúvajú na základe osobitného zákona, ktorý súčasne musí ustanovovať zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb.

Pre celistvejšie pochopenie všetkých súvislostí je veľmi dôležitý § 8 ods.1 Zákona o ochrane osobných údajov- Osobitné kategórie osobných údajov: „(1)*Spracúvať osobné údaje, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženskú vieru alebo svetonázor, členstvo v politických stranách alebo politických hnutiach, členstvo v odborových organizáciách a údaje týkajúce sa zdravia alebo pohlavného života, sa zakazuje.*”

§ 9 ods.1 písm. a) Zákona o ochrane osobných údajov uvádza významnú výnimku z obmedzení pri spracúvaní osobitných kategórií osobných údajov, podľa ktorej „*Zákaz spracúvania osobných údajov ustanovený v § 8 ods. 1 neplatí, ak dotknutá osoba dala písomný súhlas na ich spracúvanie alebo ak*

a) spracúvanie vyžaduje osobitný zákon, ktorý ustanovuje zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb; spracúvané osobné údaje o dotknutej osobe možno z informačného systému poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť len vtedy, ak osobitný zákon ustanovuje účel poskytovania, sprístupňovania alebo zverejňovania, zoznam osobných údajov, ktoré možno poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť, ako aj tretie strany, ktorým sa osobné údaje poskytujú, prípadne okruh príjemcov, ktorým sa osobné údaje sprístupňujú, ak tento zákon neustanovuje inak”

To znamená, že aj zákaz spracúvania osobitnej kategórie osobných údajov, medzi ktoré nepochybne patria údaje týkajúce sa zdravia, neplatí v prípade, ak spracúvanie vyžaduje osobitný zákon, ktorý ustanovuje zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb.

V tomto bode možno vidieť zjavný rozpor skutočného stavu so Zákomom o ochrane osobných údajov, nakoľko na splnenie podmienky potrebnej na spracúvanie osobitnej kategórie osobných údajov, je potrebné, aby osobitný zákon spracúvanie osobných údajov nielen vyžadoval, ale zároveň ustanovil zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb. V súčasne platnej zákonnej úprave však takáto úprava absentuje, nie je obsahom Zákona o ochrane verejného zdravia ani iného

osobitného zákona a je nahradená Záväzným stanoviskom ÚOOÚ, ktorý ustanovuje zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb, a to nasledovne:

„Poskytovatelia zdravotnej starostlivosti podľa § 4 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na § 13 ods. 5 vyhlášky č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení v znení neskorších predpisov, sú oprávnení poskytovať Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, regionálnym úradom verejného zdravotníctva a orgánom verejného zdravotníctva uvedeným v § 3 ods. 1 písm. d) až g) zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov:

- 1. osobné údaje nepĺnoletých fyzických osôb, ktoré sa nepodrobili očkovaníu alebo nariadenému očkovaníu podľa zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 6 vyhlášky č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení v znení neskorších predpisov, v rozsahu meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, štátna príslušnosť,**
- 2. osobné údaje zákonných zástupcov fyzických osôb podľa písm. a) a pĺnoletých osôb v rozsahu titul, meno, priezvisko, rodné číslo alebo dátum narodenia ak dotknutá osoba nemá rodné číslo, adresa trvalého pobytu, číslo OP, štátna príslušnosť, a**
- 3. dátum kedy a proti ktorým ochoreniam bolo očkovanie odmietnuté,**

na účel prejednávania priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, regionálnym úradom verejného zdravotníctva a orgánmi verejného zdravotníctva uvedenými v § 3 ods. 1 písm. d) až g) zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako správnym orgánom v rozsahu ich pôsobnosti."

V súvislosti s uvedeným možno konštatovať, že daný postup je neprípustný, je v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov a Záväzné stanovisko ÚOOÚ v žiadnom prípade nemôže nahradiť zákon, a to ani dočasne.

Z konštatovaného zreteľne vyplýva, že nie sú splnené podmienky jasne a zreteľne stanovené Zákomom o ochrane osobných údajov vyžadované v § 9, ods. 1 písm. a), na to, aby mohli byť spracúvané vyššie uvedené osobné údaje dotknutých osôb.

Nakoľko ide podľa vyššie uvedených zistení o neoprávnené spracúvanie osobných údajov, vzťahuje sa na danú situáciu čl.19 ods.3 Ústavy SR, ktorý jasne stanovuje, že *Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.*

Nakoľko uvedené právo patrí medzi ústavou zaručené Základné ľudske práva a slobody jeho medze možno v súlade s čl. 13 ods.2 Ústavy *upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom*, a teda v žiadnom prípade nie vyhláškou, či záväzným stanoviskom ÚOOÚ.

Zistenej skutočnosti nahráva aj ďalší fakt.

Právomoc ÚOOÚ vydávať záväzné stanoviská je daná § 38, ods. 1, písm., c Zákona o ochrane osobných údajov: „*Úrad pri výkone dozoru nad ochranou osobných údajov plní tieto úlohy: c) pri pochybnostiach o tom, či spracúvané osobné údaje svojím rozsahom, obsahom a spôsobom spracúvania a využívania zodpovedajú účelu ich spracúvania, sú s daným účelom spracúvania zlučiteľné alebo sú časovo a vecne neaktuálne vo vzťahu k tomuto účelu, vydáva záväzné stanovisko*“

ÚOOÚ vydáva záväzné stanovisko, ktoré má deklaratórny charakter, t.j. ktorým len deklaruje (konštatuje), či spracúvane osobné údaje svojím rozsahom, obsahom a spôsobom spracúvania a využívania zodpovedajú účelu ich spracúvania, sú s daným účelom spracúvania zlučiteľné alebo sú časovo a vecne neaktuálne vo vzťahu k tomuto účelu alebo nie.

Stanovisko ÚOOÚ, teda napriek tomu, že je záväzné, nemá konštitučnú povahu v tom zmysle, že by ním mohol byť určený zoznam osobných údajov, ktoré by boli poskytovatelia zdravotnej starostlivosti povinní poskytovať Úradu verejného zdravotníctva SR, regionálnym úradom verejného zdravotníctva a orgánom verejného zdravotníctva uvedeným v §3 ods. 1 písm. d) až g) zákona č. 355/2007 Z.z., účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb.

To, ako už bolo spomínané, patrí výlučne zákonu.

Podporu ochrany osobných údajov predstavuje aj Dohovor o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny- Dohovor o ľudských právach (ďalej len „Dohovor“), ktorý v čl.10 ods. 1 ustanovuje: *Každý má právo, aby sa rešpektoval jeho súkromný život v súvislosti s informáciami o jeho zdraví.*

Podľa § 26 ods.1 tohto Dohovoru *Výkon práv a ochranných ustanovení uvedených v tomto dohovore nebude podliehať iným obmedzeniam ako tým, ktoré predpisuje zákon a ktoré sú potrebné v demokratickej spoločnosti v záujme verejnej bezpečnosti, predchádzania trestnej činnosti, ochrany verejného zdravia alebo ochrany práv a slobôd iných.*

Právne nejasná sa môže javiť aj otázka súladu Zákona o ochrane verejného zdravia a Vyhlášky 585/2008 Z.z.

Zákon o ochrane verejného zdravia zakotvuje v § 51 ods. 1 povinnosť fyzických osôb

a) plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a), d) až h) a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. a) až d), f) až i) a n) nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva; to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie, d) podrobiť sa v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam lekárske vyšetreniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, povinnému očkovaníu, liečeníu prenosných ochorení, izolácii a karanténny opatreniam. sa v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam lekárske vyšetreniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, povinnému očkovaníu, liečeníu prenosných ochorení, izolácii a karanténny opatreniam.

Podľa § 12 ods.1 Zákona o ochrane verejného zdravia sa Opatreniami na predchádzanie ochoreniam rozumejú:

- a) opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreníu prenosných ochorení,*
- b) opatrenia na predchádzanie vzniku iných hromadne sa vyskytujúcich ochorení a iných porúch zdravia a na ich obmedzenie,*
- c) opatrenia na predchádzanie vzniku ochorení podmienených prácou a na ich obmedzenie,*
- d) opatrenia na predchádzanie vzniku ochorení a iných porúch zdravia v dôsledku ožiarenia ionizujúcim žiarením.*

Opatreniami podľa písm. a) sú podľa § 12 ods. 2 písm. d) *osobitné a mimoriadne očkovaníe, očkovaníe pri úrazoch, poraneniach a nehojacích sa ranách, očkovaníe pred cestou do zahraničia, očkovaníe osobitných skupín obyvateľstva.*

Zákon o ochrane verejného zdravia kvalifikuje nesplnenie si tejto povinnosti ako priestupok, a to konkrétne v § 56 ods. 1 písm. a), a to nasledovne:

Priestupku na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí ten, kto

a) sa bez preukázania závažných zdravotných alebo iných lekárom zdôvodnených prípadoch nepodrobí očkovaníu, vyplývajúcemu z príslušných právnych predpisov, alebo nariadenému očkovaníu.

Ods.2, §56 Zákona o ochrane verejného zdravia ustanovuje za priestupok podľa odseku 1 možnosť uloženia pokuty do 1 659 eur a v blokovom konaní do 99 eur. Za nepodrobenie sa povinnému očkovaníu možno uložiť pokutu v súhrnej výške 331 eur.

Vydanie Vyhlášky 585/2008 Z.z. umožňuje § 62 Zákona o ochrane verejného zdravia, ktorý vo svojich Splnomocňovacích ustanoveniach uvádza, že podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení ustanoví Ministerstvo všeobecne záväznými právnymi predpismi. V súlade s čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky môžu Ministerstvá a iné orgány štátnej správy, ak sú na to splnomocnené zákonom vydávať všeobecne záväzné právne predpisy na základe zákonov a v ich medziach. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

To znamená, že všeobecne záväzné právne predpisy Ministerstiev a iných orgánov štátnej správy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré by presahovali rámec zákona, na vykonanie ktorého sú určené.

§13 ods.5 Vyhlášky ustanovuje lekárovi túto oznamovaciu povinnosť: „Lekár, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť pre dospelých a lekár, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť pre deti a dorast, s ktorým má osoba uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti,¹³⁾ alebo ním poverená sestra, písomne oznámi termín povinného očkovanía osobe alebo jej zákonnému zástupcovi. Ak sa má vykonať mimoriadne očkovaníe, pri nebezpečenstve z omeškania možno oznámenie vykonať aj inou formou. Ak sa osoba, ktorá má byť očkovaná, nedostaví na povinné očkovaníe ani v náhradnom termíne, na ktorý bola pozvaná preukázateľným spôsobom, lekár oznámi túto skutočnosť regionálnemu úradu; lekár oznámi regionálnemu úradu každé odmietnutie povinného očkovanía. Ak očkovaníe vykoná iný lekár, je povinný písomne informovať o vykonanom očkovaníi lekára, s ktorým má osoba uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti.“

Ako možno vidieť, vyhláška ustanovuje lekárom novú povinnosť, ktorá nie je uvedená v Zákone o ochrane verejného zdravia ani v inom zákone, čo je v zjavnom nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, a jej čl. 13, ods. 1 „Povinnosti možno ukladať a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd“

Z uvedeného ustanovenia explicitne vyplýva, že povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, teda v žiadnom prípade nie podzákoným právnym predpisom, ktorým je aj Vyhláška 585/2008 Z.z.

Uvedené potvrdil aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 100/02 z 30. januára 2003, v zmysle ktorého *„podzákonné normatívne právne akty, vykonávacie právne predpisy musia rešpektovať ústavný princíp ukladania povinností uvedený v čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy, podľa ktorého povinnosti musia byť uložené vždy v medziach zákona (tiež v rámci alebo v rozsahu zákona).“* *„Nerešpektovanie uvedeného príkazu, povinnosti ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd vyplývajúceho z čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy, by znamenalo negáciu zvrchovanosti zákona, a tým popretie samotného princípu právneho štátu.“*

Zákonom o ochrane verejného zdravia je v § 51 ods.1 uložená fyzickým osobám povinnosť podrobiť sa osobitnému a mimoriadnemu očkovaníu, očkovaníu pri úrazoch, poraneniach a nehojacich sa ranách, očkovaníu pred cestou do zahraničia, očkovaníu osobitných skupín obyvateľstva, povinnému očkovaníu, to neplatí v prípade povinného očkovaníu, ak sú známe kontraindikácie.

Takáto povinnosť je výrazným zásahom do viacerých základných práv a slobôd, a to konkrétne čl.16 ods.1 Ústavy SR, podľa ktorého *Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.* Čl. 19 ods.2 priznáva každému *právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.* Podľa čl.24 ods.1 *Sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery sa zaručujú. Toto právo zahŕňa aj možnosť zmeniť náboženské vyznanie alebo vieru. Každý má právo byť bez náboženského vyznania. Každý má právo verejne prejavovať svoje zmýšľanie.*

Nakoľko povinným očkovaním sa stanovujú medze týmto ústavou garantovaným a zaručeným základným právam a slobodám, je vhodné a nutné spomenúť čl.13 ods.2 Ústavy SR, ktorý ustanovuje, že *medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.*

Všeobecnú povinnosť fyzickým osobám podrobiť sa očkovaníu síce určuje Zákon o ochrane verejného zdravia, avšak v tomto ani inom zákone nie je vôbec určené a špecifikované, v ktorých prípadoch, kedy a ktoré osoby podliehajú danej povinnosti. Teda táto povinnosť nadobúda konkrétny rozmer až po jej presnom vymedzení, avšak konkrétne podmienky jeho realizácie sú určené len vo Vyhláške, teda podzákonným aktom, nie zákonom. V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 8/94 z 6. októbra 1994 Ústavný súd konštatuje, že *„zákon nemôže splnomocniť orgán výkonnej moci na vydanie predpisu nižšej právnej sily, ktorý by určoval medze základných práv a slobôd. Ústava zveruje právo určiť medze základných práv a slobôd /z dôvodu zachovania*

povahy ústavnosti týchto práv a slobôd/ len zákonodarnému zboru. Ústavný súd konštatuje, že splnomocnenie v zákone pre vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým by boli upravené ďalšie podmienky dotýkajúce sa medzi ústavou zaručených práv, nie je ústavou dovolené. Preto všeobecne záväzný právny predpis vydaný na základe takéhoto splnomocňovacieho ustanovenia zákona by nebol vydaný v súlade s ústavou."

Navyše porušenie povinnosti podrobiť sa očkovaníu je podľa Zákona o ochrane verejného zdravia kvalifikované ako priestupok. V zhode s Rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu ČR 3 Ads 42/2010 – 92 možno konštatovať nasledovné.

Ak má zákonodarca úmysel eliminovať určité konanie jeho zaradením medzi priestupky, je potrebné aby skutková podstata takého deliktu bola úplne jasne a určite popísaná zákonom. Úprava podzákonným právnym predpisom nestačí.

C. Právny záver

Poskytovanie osobných údajov opísané v právnej situácii nie je v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z o ochrane osobných údajov .

Záväzné stanovisko Úradu na ochranu osobných údajov je nesprávne a presahujúce rámec zákona.

Úrad na ochranu osobných údajov vydal 24. apríla 2012 absolútne kontroverzné stanovisko, ktorým poprel svoje predchádzajúce stanovisko a názory na vec vyjadrené v konštatovaní z 28. decembra 2011 k podnetu Iniciatívy pre uvedomenie si rizík očkovaníu, ktorý sa týka návrhu novely vyhlášky MZ SR č. 585/2008 Z. z.

Úrad na ochranu osobných údajov prekročil mieru svojich kompetencií, a to tým, že nahradzoval činnosť zákonodarcov, čo vôbec nie je jeho úlohou. Úrad na ochranu osobných údajov si to dokonca zrejme aj sám uvedomuje a obmedzuje platnosť svojho stanoviska a výkladu zákona len na určitý čas. Je to úplne scestné, pretože buď sú argumenty uvedené v stanovisku správnym právnym výkladom súčasne platného zákona, alebo nie sú. Nemôžu byť správnym právnym výkladom len na určitý čas.

Odôvodnenie, ktoré uvádza Úrad na ochranu osobných údajov, sa zakladá na nesprávnom výklade zákona a vyvodzuje právo na poskytnutie osobných údajov z povinnosti lekárov spolupracovať s RÚVZ a ÚVZ pri plnení „nariadených opatrení“. Povinné očkovaníe však nie je „nariadené opatrenie“. Nariadené opatrenia sú opatrenia, ktoré môže v zmysle zákona 355/2007 nariaďovať RÚVZ, ÚVZ alebo MZ SR vo vzťahu ku konkrétnemu zvýšenému nebezpečenstvu a konkrétnej nebezpečnej situácii epidémii a pod. Takéto opatrenie nebolo vydané a ani nemôže byť vydané vo vzťahu k povinnému očkovaníu.

Judikatúra však v tejto oblasti neexistuje, preto nie je možné predpokladať, akým smerom sa vyvinie.

JUDr. Mgr. Anton Chromík, PhD.
Advokát